

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 16.11.2017 г.
COM(2017) 665 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

**Доклад за прилагането в държавите членки на Директива 96/82/ЕО относно
контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за
периода 2012—2014 г.**

Доклад на Комисията

ДОКЛАД ЗА ПРИЛАГАНЕТО В ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ НА ДИРЕКТИВА 96/82/ЕО ОТНОСНО КОНТРОЛА НА ОПАСНОСТИТЕ ОТ ГОЛЕМИ АВАРИИ, КОИТО ВКЛЮЧВАТ ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА, ЗА ПЕРИОДА 2012—2014 Г.

Съдържание

1.	ВЪВЕДЕНИЕ	2
2.	РЕЗЮМЕ НА ДОКЛАДИТЕ ПО ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ	4
2.1.	Брой предприятия	4
2.2.	Мерки за управление на риска	5
2.2.1.	Подготовка на външни аварийни планове	6
2.2.2.	Проверка и преразглеждане на външните аварийни планове	7
2.2.3.	Информация за обществеността	8
2.3.	Инспекции	10
3.	СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ ЗА ГОЛЕМИТЕ АВАРИИ, ПОЛУЧЕНИ ОТ EMARS	13
4.	ЗАКЛЮЧЕНИЯ И СЛЕДВАЩИ СЪПКИ	16

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Големите аварии, които включват опасни вещества, представляват съществена заплаха за хората и околната среда. Освен това подобни аварии водят до съществени икономически загуби и нарушават устойчивия растеж. В същото време, в някои промишлени сектори, които са жизненоважни за едно съвременно индустриално общество, употребата на големи количества опасни вещества е неизбежна. За да се сведат до минимум свързаните с това рискове, са необходими мерки за предотвратяване на големи аварии и за гарантиране на подходяща готовност и реагиране, в случай че такива аварии все пак възникнат.

Директива 96/82/ЕО на Съвета¹ относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества („Директива Seveso-II“), предоставя относимата рамка в областта на мерките за управление на риска, която е необходима за предотвратяването на големите аварии и ограничаването на последиците от тях. Междувременно Директива Seveso-II беше заменена с Директива 2012/18/ЕС² („Директива Seveso-III“), която трябваше да бъде транспонирана от държавите членки до 31 май 2015 г.

По силата на член 19, параграф 4 от Директива Seveso-II на всеки три години държавите членки предоставят на Комисията доклад относно прилагането на Директива Seveso-II. Комисията публикува резюме от тази информация на всеки три години. С настоящия доклад се представя предимно резюмето за периода 2012—2014 г. Освен това замяната на Директива Seveso-II с Директива Seveso-III е повод не само да се направи оценка на последния отчетен период, но и да се разгледа цялостният напредък, постигнат по време на срока на действие на Директива Seveso-II.

В глава 2 от настоящия доклад е обобщена информацията, предоставена от държавите членки въз основа на въпросник³, който поставя акцент върху идентифицирани по-рано проблемни области. Целта на резюмето е да се направи оценка на равнището на прилагане и да се установят евентуални слабости, на които трябва да бъде обърнато внимание. Глава 3 допълва това с данни за аварията, взети от анализ на базата данни eMARS⁴, която се управлява от Службата за опасности от големи аварии на Съвместния изследователски център на Европейската комисия, въз основа на предоставена от държавите членки информация. Заклученията и перспективите са изложени в глава 4.

Както и при предишните оценки, Комисията възложи на външен доставчик на услуги задачата да анализира предоставените от държавите членки доклади, както и други относими данни. Изготвеното от изпълнителя проучване е налично в книжарницата на ЕС⁵ и предоставя подробен анализ на докладваната информация, включително анализ за всяка държава членка, както и друга налична информация.

Всички документи, предоставени от 28-те държави членки, и доброволно предоставената информация от Норвегия, както и въпросникът и предходните доклади за периодите 2000—2002 г.⁶, 2003—2005 г.⁷, 2006—2008 г.⁸ и 2009—2011 г.⁹ могат да бъдат намерени онлайн в CIRCABC¹⁰.

¹ Директива 96/82/ЕО, ОВ L 10, 14.1.1997 г., стр. 13, изменена с Директива 2003/105/ЕО, ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 97.

² Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета (текст от значение за ЕИП), ОВ L 197, 24.7.2012 г., стр. 1—37.

³ Документ (C(2011) 4598 окончателен, Решение за изпълнение на Комисията от 30 юни 2011 г.

⁴ Система за докладване на големи аварии (<https://emars.jrc.ec.europa.eu>)

⁵ <http://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/26c9aa63-523e-11e7-a5ca-01aa75ed71a1>

⁶ Документ C(2004)3335

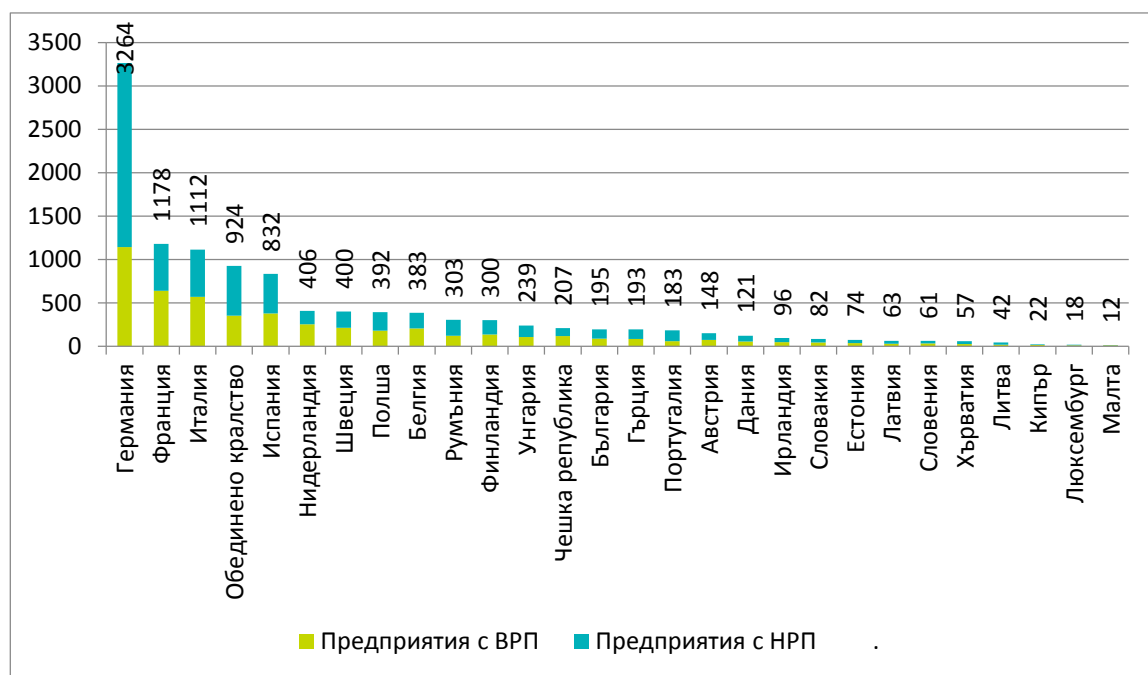
2. РЕЗЮМЕ НА ДОКЛАДИТЕ ПО ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ

Всичките 28 държави членки предоставиха докладите си за тригодишния период на Европейската комисия.

2.1. Брой предприятия¹¹

Държавите членки докладваха, че в обхвата на Директива Seveso-II попадат общо 11 297 предприятия. Това представлява нетно увеличение с 983 предприятия в сравнение с 2011 г. (10 314 предприятия), повечето от които са с нисък рисков потенциал (НРП) (756), а останалите са с висок рисков потенциал (ВРП) (227). Въпреки че увеличаване докладваха почти всички държави членки, значителен дял от него се пада на Германия (+859 предприятия). Наличните данни не позволяват да се разбере причината за настъпилото увеличение (възможните причини биха могли да бъдат например икономическа експанзия, по-добро прилагане или по-строго класифициране на опасните вещества).

Фигура 1: Брой на предприятията в обхвата на Директива Seveso през 2014 г.

⁷ Документ C(2007)3842

⁸ Документ C(2010)5422 окончателен

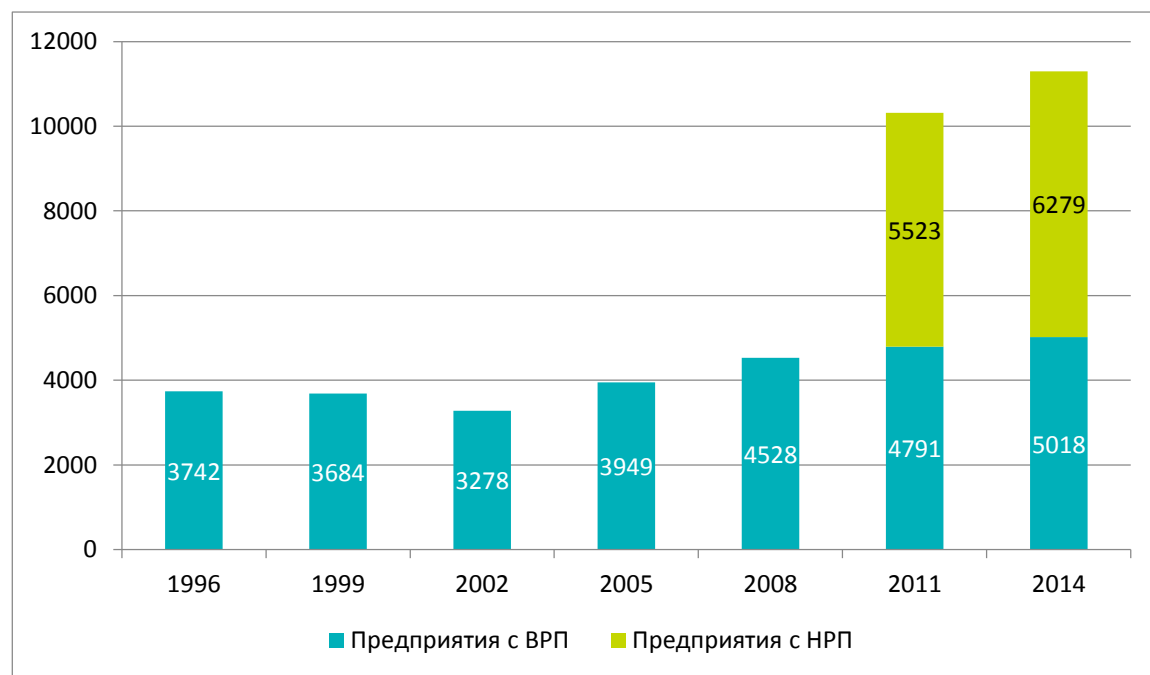
⁹ Документ C(2013) 4035 final

¹⁰ <https://circabc.europa.eu/w/browse/4cc9ca17-0920-4d8a-8796-6ffa170612b7>

¹¹ Въз основа на докладите на държавите членки

Както е показано на Фигура 2, може да се наблюдава бавно, но стабилно увеличение на броя на попадащите в обхвата на директивата предприятия. Това увеличение трябва да бъде поставено в контекста на три цикъла на разширяване през разглеждания период (2004 г., 2007 г. и 2013 г.), на непрекъсна повишаване на познанията за опасните вещества, на икономически растеж и подобряване на прилагането. Данни за предприятията с нисък рисков потенциал започнаха да се докладват едва през отчетния период 2009—2011 г.

Фигура 2: Развитие на броя на докладваните предприятия¹²

Четири от 48-те дейности, които се използват за категоризиране на предприятията в обхвата на Директива Seveso, са валидни за почти 40 % от предприятията:

- (1) Общи химикали (763 предприятия = 12,3 %)
- (2) Съхранение на гориво (650 предприятия = 10,5 %)
- (3) Търговия на едро и дребно (553 предприятия = 8,9 %);
- (4) Производство, бутилиране и разпространение в насипно състояние на втечнени нефтени газове (465 предприятия = 7,5 %)

¹² Данните за 1996 г. и 1999 г. не са напълно съпоставими поради разликите в определенията за предприятия и инсталации. Възможно е няколко инсталации в едно и също предприятие да са докладвани поотделно, което обяснява привидния спад през 2002 г.

2.2. Мерки за управление на риска

Изготвянето на докладите за безопасност (което включва извършването на оценка на риска), аварийните планове за предприятията с висок рисков потенциал, както и мерките за информиране на обществеността и инспекциите са основните стълбове за предотвратяването на големи аварии и изграждането на готовност за тях.

Предишните оценки на прилагането на Директива Seveso-II не показаха систематични пропуски на операторите при изготвянето на докладите за безопасност и на вътрешните аварийни планове. Ето защо тази тема вече не фигурираше във въпросника за отчетния период 2011—2014 г.

Директива Seveso-II налага на компетентните органи редица задължения, като най-важните от тях са: да разглеждат докладите за безопасност и да съобщават заключенията си на оператора, да изготвят външни аварийни планове, да гарантират, че обществеността, която има вероятност да бъде засегната, е информирана за мерките за безопасност, да извършват инспекции, да идентифицират групите предприятия, при които са възможни „ефекти на доминото“, и да вземат предвид последиците от опасностите от големи аварии при планирането на използването на земята.

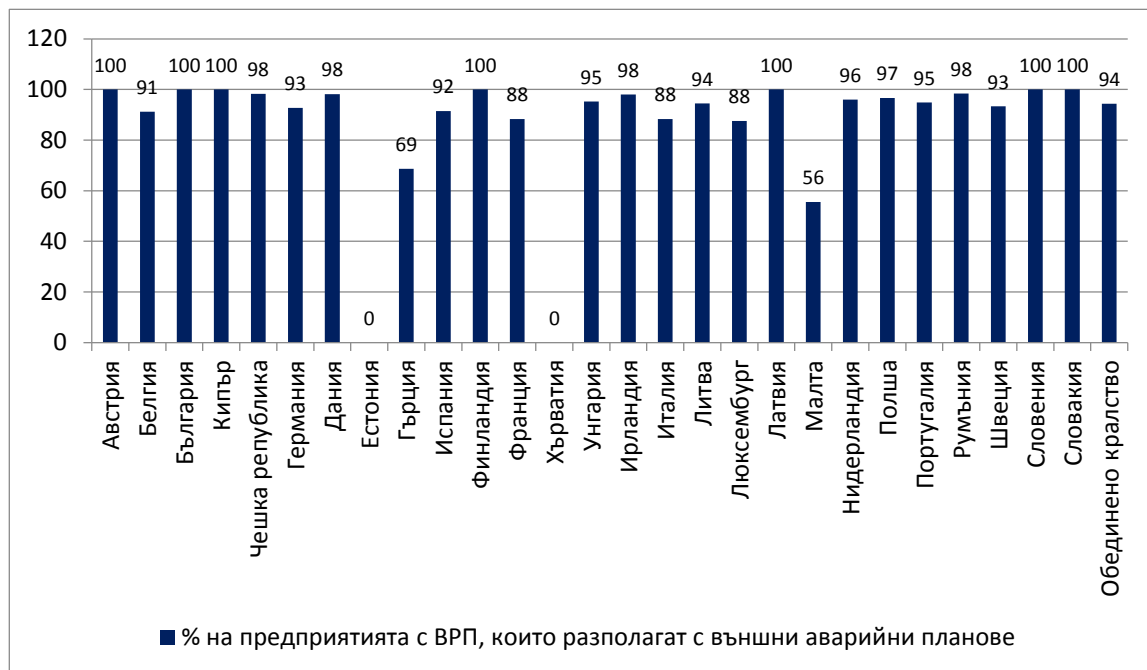
2.2.1. Подготовка на външни аварийни планове

Органите изготвят външни аварийни планове за предприятията с висок рисков потенциал. Тези планове са важни, за да се даде възможност за бързо и координирано реагиране при големи аварии, и играят жизненоважна роля за минимизирането на последиците от тях.

През последните отчетни периоди повечето държави членки постигнаха добър напредък по отношение на това да гарантират изготвянето на външните аварийни планове, но като цяло не се наблюдава допълнителен напредък спрямо последния отчетен период. Към края на отчетния период не е имало външен аварийен план за 407¹³ предприятия с висок рисков потенциал, което представлява 8 % от общия брой предприятия с висок рисков потенциал в ЕС (2010 г.: 7 %).

¹³ От данните са изключени 187 предприятия, за които компетентните органи са решили, че не се изисква външен аварийен план в съответствие с член 11, параграф 6 от Директива Seveso-II.

Фигура 3: Предприятия с висок рисков потенциал с външни аварийни планове

Възможно е да съществуват добре обосновани причини за неналичието на външен аварийен план, например в случай на новосъздадени предприятия или при настъпване на големи промени малко преди края на отчетния период. Няколко държави членки обаче докладваха изключително висок дял предприятия (т.е. над средните 8 %) без външни аварийни планове.

В случаите, в които броят на външните аварийни планове е малък, причините са доста различни. Една от държавите членки посочи, че 6 от нейните регионални органи не са приели външни аварийни планове. Няма данни обаче колко от нейните 25 предприятия са засегнати от това, поради което липсва възможност за количествено определяне. Друга държава членка посочи, че за цялата ѝ територия е разработен един външен аварийен план, който не съдържа насоки за отделните обекти, и от предоставената информация не става ясно как този план е бил проверен. В хода на последващите действия на Комисията тази държава членка информира, че междувременно положението се е променило и че след 2014 г. са били изготвени и проверени индивидуални външни аварийни планове.

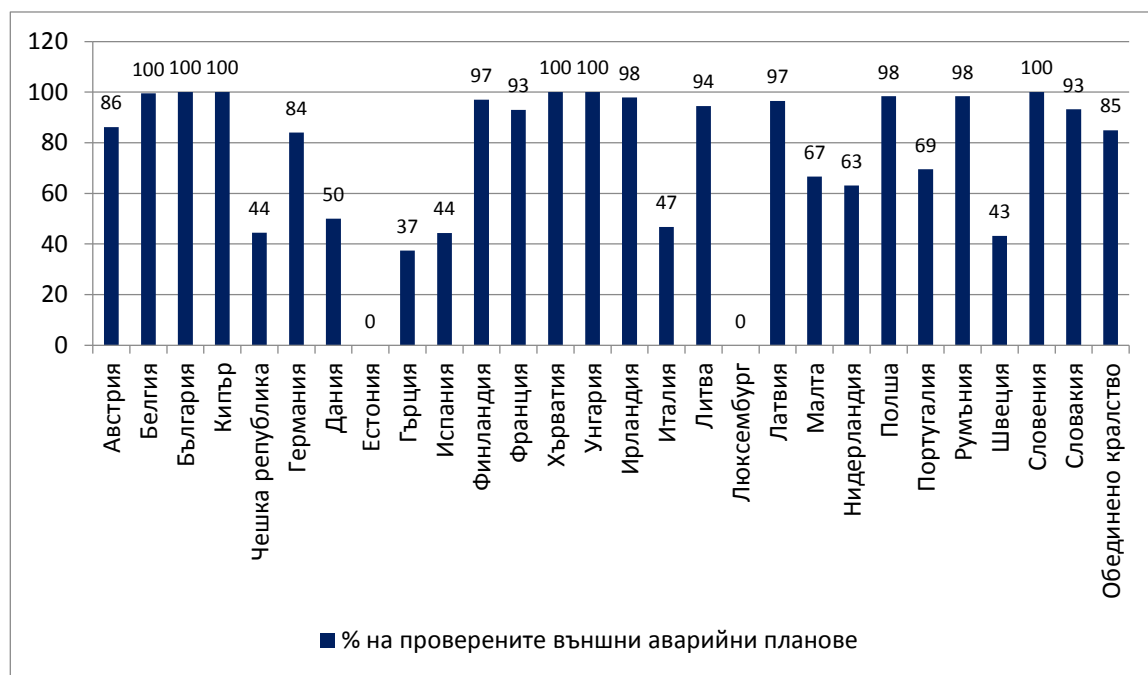
2.2.2. Проверка и преразглеждане на външните аварийни планове

Външните аварийни планове трябва да бъдат подлагани на преразглеждане и проверка през интервал от не повече от три години. Остарял или непроверен външен аварийен план може да се окаже фатален в случай на авария.

Като цяло през последните отчетни периоди повечето държави членки са постигнали известен напредък по отношение на това да гарантират, че външните аварийни планове се проверяват, въпреки че са налице огромни колебания, така че като цяло не е отбелязан значителен напредък в сравнение с предходния отчетен период. През отчетния период 2006—2008 г. 60 % от плановете за предприятия с висок рисков потенциал са били подложени на преразглеждане и проверка. В периода 2009—2011 г. този дял е нараснал на 73 %, а до края на 2014 г. е достигнал

75 %. Това показва, че държавите членки повишават своята ефикасност по отношение на проверките на външните аварийни планове, но все още предстои да изминат доста път, докато постигнат целта от 100 %.

Фигура 4: Външни аварийни планове, проверени в периода 2012—2014 г.¹⁴

Няколко държави членки докладваха изключително висок дял непроверени външни аварийни планове, докато някои други са успели да проверят повечето външни аварийни планове или поне значително са подобрили своя резултат, а няколко държави членки са постигнали скромнен напредък.

Докладваните причини за неизвършените проверки на външните аварийни планове може да са добре обосновани, въпреки че се различават значително. Една държава членка докладва, че външните аварийни планове не са били проверени, тъй като повечето от спасителните служби са съставени от доброволци и това би затруднило организирането на проверките. Друга държава членка посочи, че разполага с един-единствен външен аварийен план за цялата територия, който не съдържа насоки за отделните обекти, но от предоставената информация не става ясно как този план е бил проверен. Няколко държави членки не предоставиха допълнителна обосновка, докато други информираха, че въпросът се разследва. И накрая, някои държави членки информираха, че предприятията са били нови или едва наскоро са променили или актуализирали статута си, поради което не е било възможно да се осъществят проверките в рамките на отчетния период.

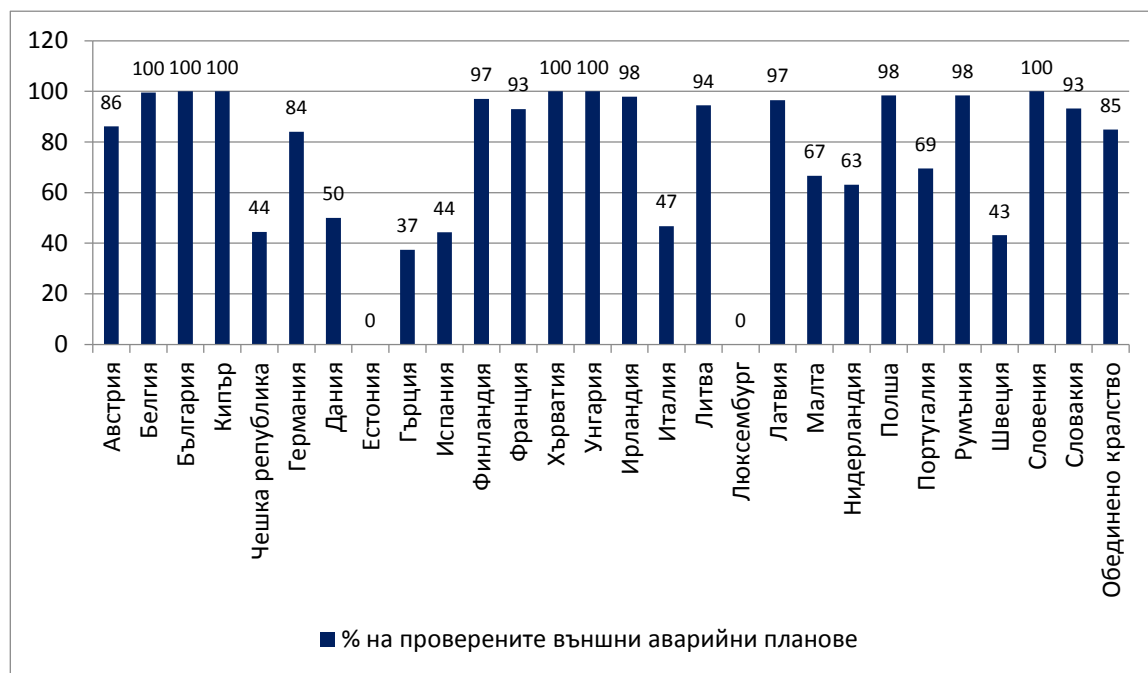
2.2.3. Информация за обществеността

Информацията относно мерките за сигурност и съответното поведение в случай на авария трябва да се предоставя редовно на лицата, които има вероятност да бъдат засегнати от голяма авария, без да се налага те да я изискват. Директивата оставя

¹⁴ От данните са изключени 187 предприятия, за които компетентните органи са решили, че не се изисква външен аварийен план в съответствие с член 11, параграф 6 от Директива Seveso-II.

открит въпроса относно това кой носи отговорност и относно начините за предоставяне на тази информация. Информацията се предоставя на обществеността поне веднъж на всеки пет години, т.е. през интервал, който е с две години по-дълъг от периода на отчитане. Следователно ако през отчетния период не е била предоставена такава информация, това не предполага автоматично, че е налице несъответствие с изискванията.

Фигура 5: Информация, предоставена за предприятия с висок рисков потенциал в периода 2012—2014 г.¹⁵,

Средно 81 % от предприятията с висок рисков потенциал са предоставили информация, като десет държави членки докладваха, че през отчетния период е била предоставена информация за всички предприятия с висок рисков потенциал. Това представлява спад в сравнение с докладваните през предходния отчетен период 87 %, но както беше подчертано по-горе, от него не може да се заключи за наличие на несъответствие.

Повечето държави членки докладваха, че тази информация се предоставя под формата на листовки, като освен това се използват и други средства за комуникация (например уебсайтове, срещи с обществеността). Пет държави членки съобщиха, че информацията е достъпна само онлайн и поради това е възможно тя да не достига до всички лица, които има вероятност да бъдат засегнати. Също така някои от държавите членки предоставят тази информация по искане на компетентните органи или в помещенията на оператора, но това може да не е в съответствие с духа на указанието „без да се налага да я изискват“. Следва също така да се отбележи, че в случай на авария все по-голям брой държави членки използват мобилни решения, като приложения за предупреждение, SMS или социални медии, за да изпращат сигнали до всички в засегнатия район и да указват съответното поведение за сигурност.

¹⁵ Някои стойности са над 100 % поради промените в броя на предприятията през отчетния период.

Докладваните причини за непредоставянето на информация значително се различават, например липса на информация; информацията е била предоставена преди текущия отчетен период и не е било необходимо тя да бъде актуализирана; някои предприятия са били нови или са се превърнали в предприятия с висок рисков потенциал едва към края на отчетния период и информацията към онзи момент вече е била в процес на изготвяне. Някои държави членки информираха, че разполагат с предприятия, които не създават никакви външни рискове. Няколко държави членки посочиха, че са се запознали с положението по повод докладването и че то ще бъде проучено допълнително.

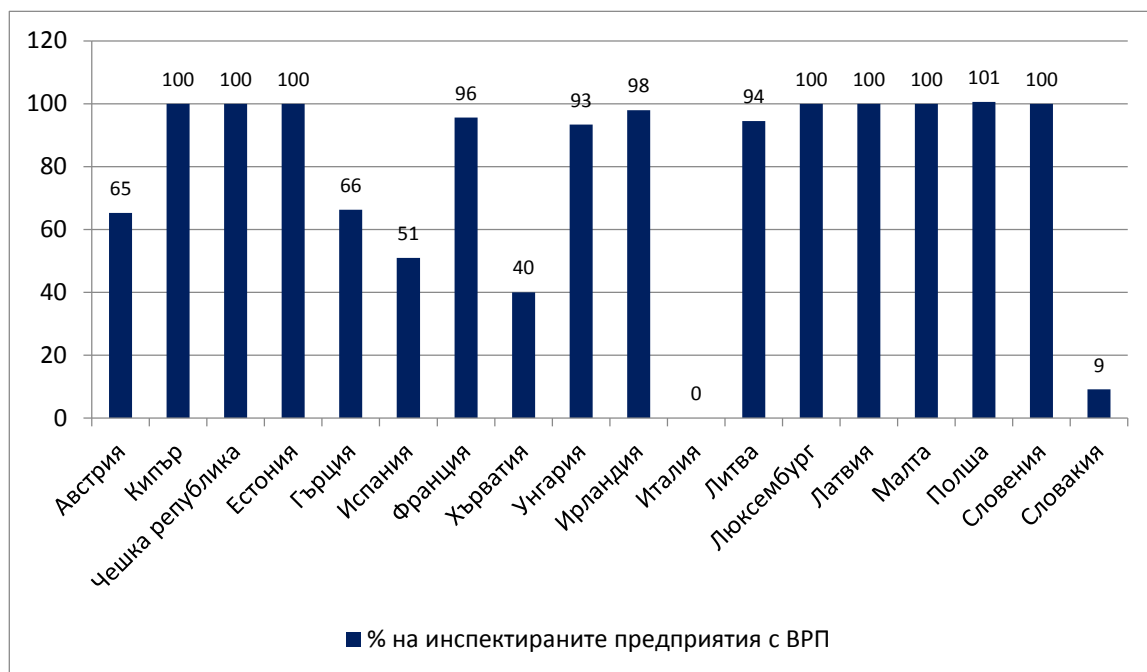
2.3. Инспекции

Директива Seveso-II изисква от държавите членки да създадат система за инспекции и програма за тяхното провеждане за всички предприятия. Предприятията с висок рисков потенциал трябва да се проверяват на всеки дванадесет месеца, освен ако не е въведен механизъм за системна оценка. Десет държави членки докладваха, че прилагат такъв механизъм.

Фигура 6 представя положението в държавите членки, които не прилагат системна оценка¹⁶, т.е. в които предприятията с висок рисков потенциал трябва да се проверяват ежегодно. Докато 12 от 18 засегнати държави членки изпълняват или почти изпълняват целта, в някои са налице значителни дефицити. Те могат да се обяснят със следното: бюджетни или организационни ограничения, липса на относима информация от регионалните компетентни органи, прилагане на смесена система, при която предприятията по принцип подлежат на годишни инспекции (оттук и включването им във Фигура 6), но органите може да сведат честотата на инспекциите до веднъж на всеки 18 месеца.

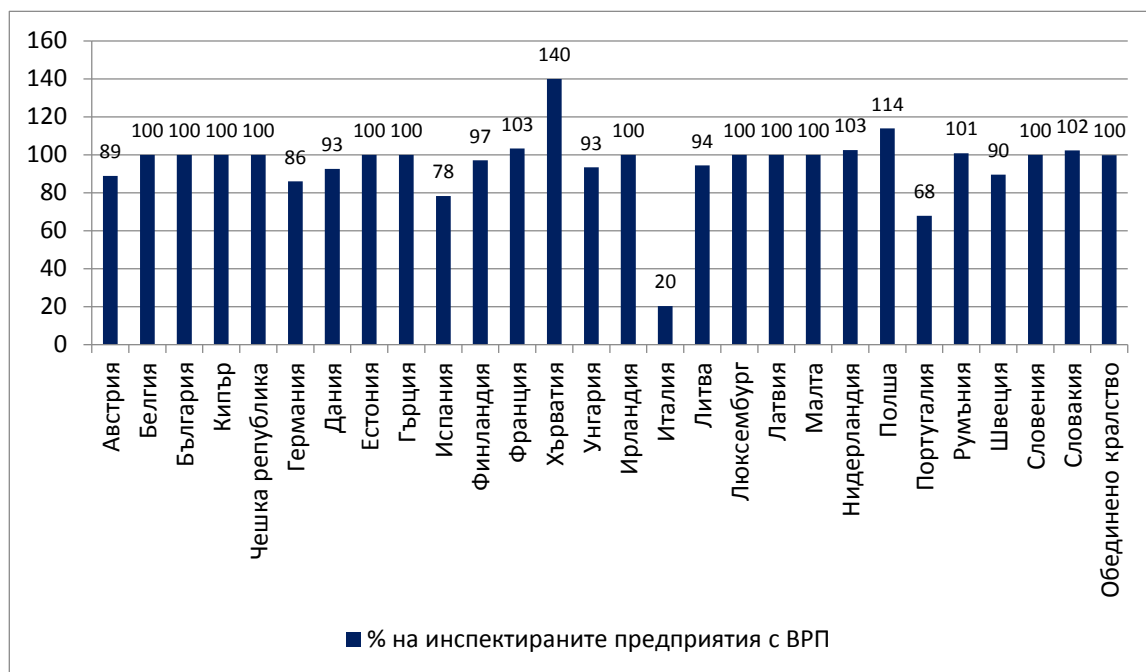
¹⁶ Някои държави членки докладват за смесени системи, например в зависимост от регионалния подход. За целите на настоящия доклад тези държави членки се отчитат като прилагащи системна оценка.

Фигура 6: Годишна инспекция на предприятия с висок рисков потенциал в периода 2012—2014 г. в държавите членки без системна оценка¹⁵

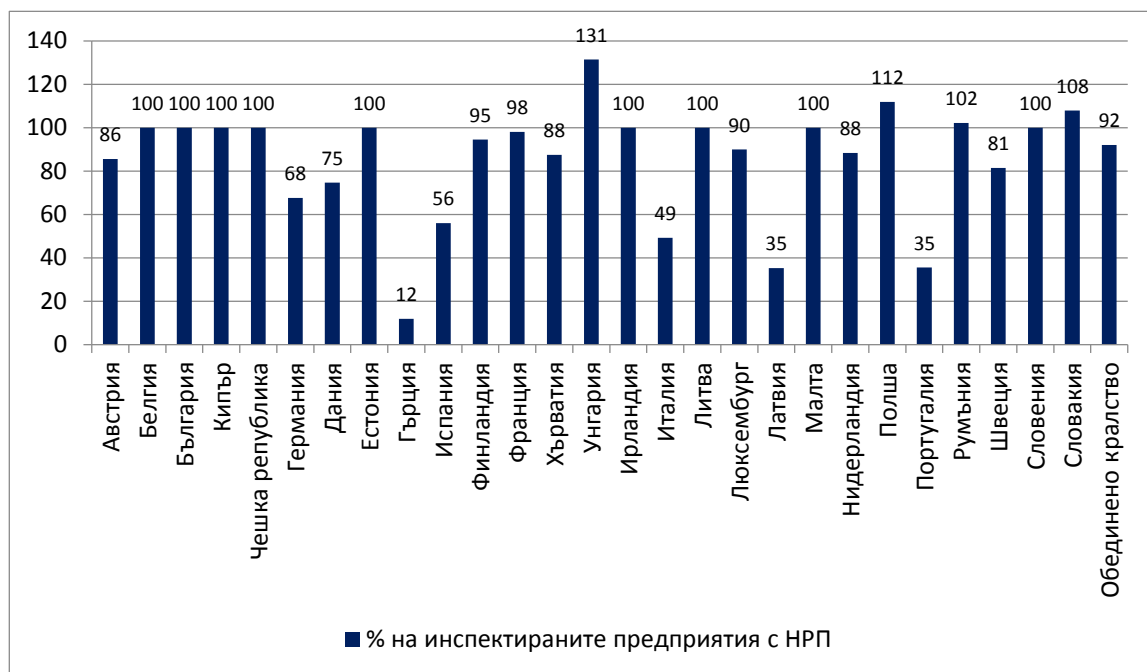
Както е показано на Фигура 7, общо 86 % от предприятията с висок рисков потенциал са били инспектирани поне веднъж през отчетния период. Макар Фигура 6: Годишна инспекция на предприятия с висок рисков потенциал в периода 2012—2014 г. в държавите членки без системна оценка¹⁵ Фигура 6 да показва, че някои държави членки изглежда изпитват трудности при изпълнението на годишната си цел, Фигура 7, която включва също и държавите членки, прилагащи механизъм за системна оценка, подсказва, че в повечето държави членки предприятията с висок рисков потенциал се проверяват поне през редовни интервали от време. В допълнение това представлява подобрение в сравнение с предишни отчетни периоди (2006—2008 г.: 66 %, 2009—2011 г.: 65 %).

Фигура 7: Поне една инспекция на предприятия с висок рисков потенциал в периода 2012—2014 г.¹⁵

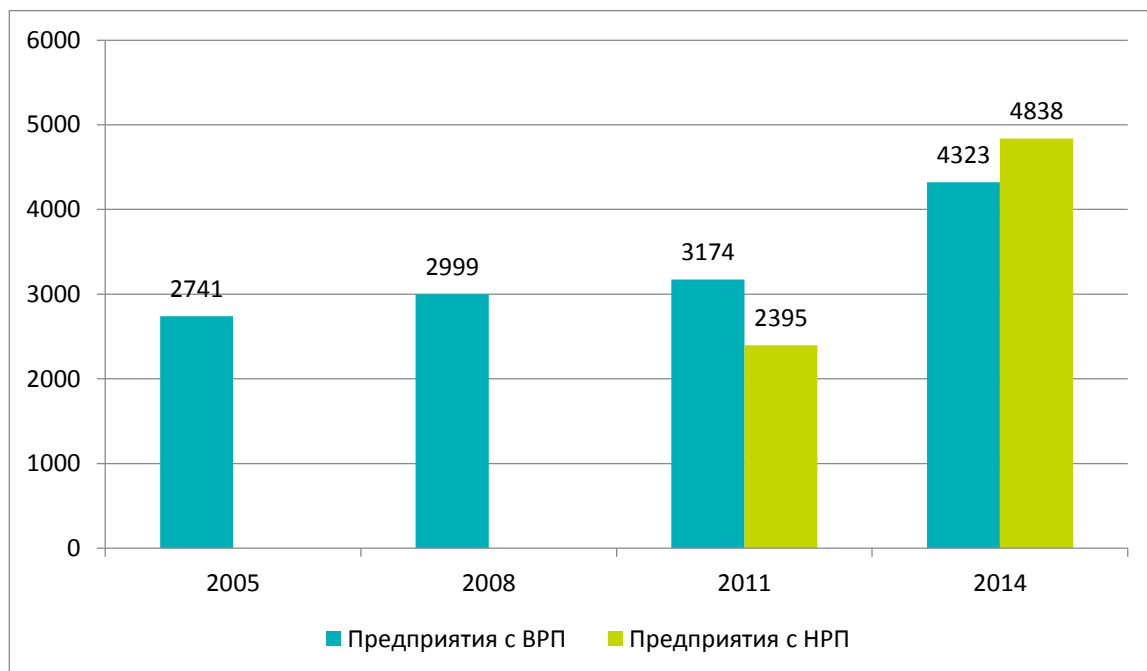
За предприятията с нисък рисков потенциал Директива Seveso-II не включва изискване за честотата на инспекциите. Всички държави членки докладваха, че по време на отчетния период са инспектирали и предприятия с нисък рисков потенциал. Въпреки това, общият дял на инспекциите на такива предприятия е 77 % и той е по-малък от този за предприятията с висок рисков потенциал. Държавите членки не са посочили причините за ниския процент на инспекциите в предприятията с нисък рисков потенциал, но може да се предположи, че те са подобни на причините, валидни за предприятията с висок рисков потенциал. Положителното е, че е налице значителен напредък в сравнение с инспектираните 42 % през предходния отчетен период 2009—2011 г.

Фигура 8: Поне една инспекция на предприятия с нисък рисков потенциал в периода 2012—2014 г.¹⁵

Въпреки постигнатия забележителен напредък в сравнение с предишни отчетни периоди и нарастването на броя на инспекциите (Фигура 9) в редица държави членки положението в това отношение все още не е напълно задоволително. Все пак може да се предположи, че констатираното равнище на съответствие на предприятията с изискванията на Директива Seveso-II се дължи отчасти на наложения от директивата строг инспекционен режим.

Фигура 9: Развитие на броя на докладваните инспекции

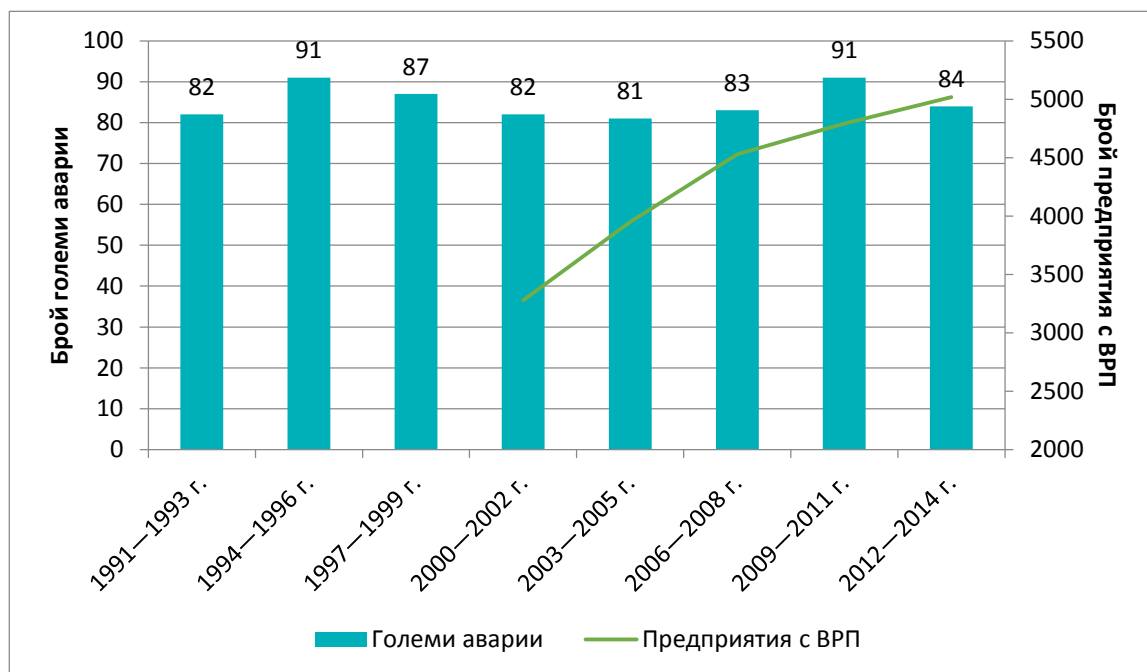
С цел допълнително подобряване на положението с Директива Seveso-III бяха въведени по-ясни изисквания относно инспекциите, с които се установява, наред с другото, график и за предприятията с нисък рисков потенциал (поне веднъж на всеки три години), разясняват се разпоредбите относно инспекционните планове и системните оценки и се въвежда задължение за извънредни инспекции например след сериозни оплаквания или квазиаварии¹⁷.

3. СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ ЗА ГОЛЕМИТЕ АВАРИИ, ПОЛУЧЕНИ ОТ EMARS

Броят на големите аварии е един от ключовите показатели за измерване на ефективността на Директива Seveso-II и на нейната цел за предотвратяване на големи аварии. Тази стойност обаче няма значение сама по себе си, тъй като трябва да се има предвид, че други фактори също влияят на оценката, като например нарастващият брой на предприятията или въздействието на аварията (върху здравето, околната среда, икономиката). По-специално що се отнася до последните фактори, наличните данни са малко, което ограничава възможността за оценка на положението. И накрая, сравнително малкият брой съпоставими аварии със сходни причини и въздействия не позволява да се направят надеждни заключения.

¹⁷ Квазиаварии са например сериозни Происшествия, свързани с безопасността, които не са довели до авария, тъй като положението в крайна сметка е било овладяно.

Фигура 10: Брой големи аварии, отговарящи на поне един критерий по приложение VI за периода 2000—2014 г.¹⁸

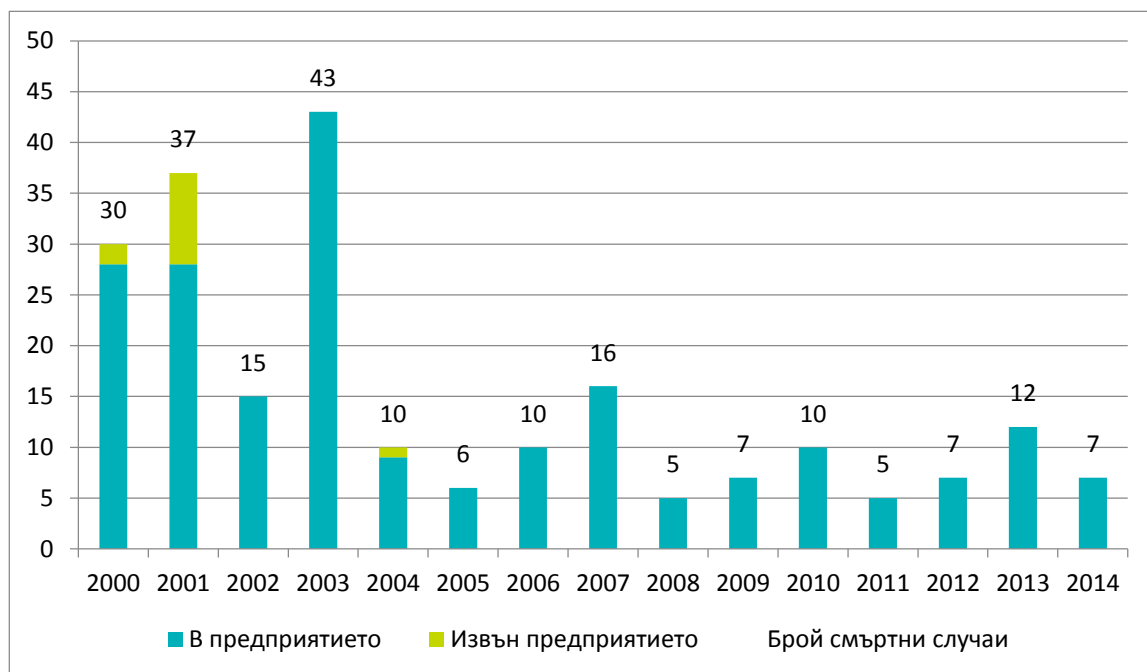

Между 2000 г. и 2014 г. в базата данни eMARS са били докладвани общо 490 аварии. 421 от тях са големи аварии, които отговарят на поне един критерий по приложение VI¹⁹ към Директива Seveso-II. Това означава, че на година се случват средно по 30 големи аварии. Около 70 % от големите аварии са възникнали в предприятия с висок рисков потенциал. Както може да се види на Фигура 10, общият брой големи аварии остава относително стабилен въпреки увеличаването на броя на обектите, обхванати от Директива Seveso II. Освен това съгласно Фигура 11 броят на смъртните случаи е намалял от 2000 г. насам, което би могло да е показател за евентуално намаляване на въздействието на инцидентите. Особено окуражително е, че след 2004 г. не са докладвани смъртни случаи извън предприятията.

¹⁸ На графиката са показани само предприятията с висок рисков потенциал, тъй като данни за броя на предприятията с нисък рисков потенциал са налични едва от отчетния период 2009—2011 г., както беше обяснено по-рано в настоящия доклад. Може обаче да се предположи, че включването на предприятията с нисък рисков потенциал всъщност няма да промени общата картина, тъй като увеличението при предприятията с нисък и висок рисков потенциал през годините е до голяма степен сходно. Преди 1991 г. няма статистически надеждни данни за аварията.

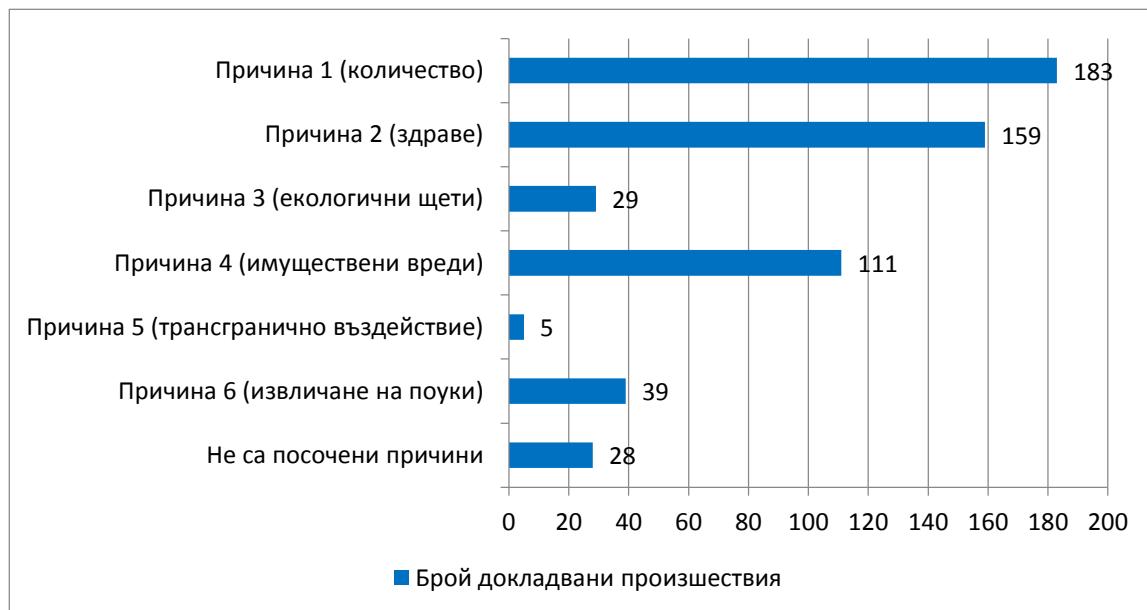
¹⁹ От съображения за опростяване на текста, за целите на настоящата глава терминът „голяма авария“ се отнася за 421-те аварии, за които е докладвано, че отговарят на поне един критерий по приложение VI. Що се отнася до другите докладвани аварии, не може лесно да се установи дали те представляват големи аварии или други видове аварии, които са били докладвани на доброволна основа, например с цел извеждане на поуки.

Фигура 11: Брой смъртни случаи във и извън предприятията в периода 2000—2014 г.

През годините причините за докладването на големи аварии не са се променили много. Изглежда, че сред опасните явления, свързани с докладваните аварии, изпускането на токсични вещества се среща най-често. Това е свързано с факта, че по-голямата част от аварията включват токсични и/или запалими вещества. Като се вземе предвид също и броят на предприятията, събраните данни показват, че секторът на нефтохимическите и нефтените рафинерии са изложени в най-голяма степен на големи аварии.

Фигура 12: Причини за докладване на големи аварии в eMARS в периода 2000—2014 г.^{20, 21}

Базата данни eMARS включва ограничена информация за социално-икономическите последици (например загубено имущество, екологични щети, загуба на работа, загуба на репутация, дългосрочно въздействие върху съседната територия). Едва 124 от общо 490-те докладвани аварии включват до известна степен подобни данни. Обикновено те се ограничават до непосредственото въздействие (например застраховани загуби) и не отчитат по-широките или дългосрочните въздействия (например загуба на работа, екологични щети). По-съществена информация относно социално-икономическите последици е публично достъпна само за малък брой изключително големи аварии. Изпълнителният орган за здраве и безопасност в Обединеното кралство е разработил методика за моделиране на икономическите последици от някои въздействия на големи аварии²². Въпреки че този подход изключва някои важни въздействия (включително екологичните щети), прилагането му към Европейския съюз води до предположение за годишно въздействие от порядъка на няколко милиарда евро. Макар че подобряването на знанията за социално-икономическите последици би

²⁰ Общият брой на причините надхвърля общия брой на докладваните аварии, тъй като една авария може да обхваща няколко причини.

²¹ Критериите в основата на причините могат да бъдат обобщени, както следва:

- Причина 1: Участващи вещества: над 5 % от количеството, посочено в колона 3 от приложение I;
- Причина 2: Увреждане на хора: > = 1 смъртни случаи, > = 6 наранявания, довели до хоспитализация и т.н.;
- Причина 3: Непосредствено увреждане на околната среда (в съответствие с приложение VI);
- Причина 4: Имуществени вреди: в предприятието > 2 милиона евро, извън предприятието > 0,5 милиона евро;
- Причина 5: Трансгранични вреди: трансгранични аварии;
- Причина 6: Представяват интерес с оглед на извеждането на поуки

²² <http://www.hse.gov.uk/research/rrhtm/rr1055.htm>

било полезно за по-доброто разбиране на въздействието на законодателната рамка и на ползите от нея, ще са необходими значителни усилия за по-систематичното събиране на такава информация.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЯ И СЛЕДВАЩИ СЪПКИ

Предвид много високата степен на индустриализация в Европейския съюз Директива Seveso-II допринесе за постигането на ниска честота на големи аварии. Широко възприемана като референтен модел за политиката в областта на промишлените аварии, тя е пример за законодателството в много държави по света.

Анализът по-горе потвърждава, че Директивата Seveso-II функционира правилно. Практическото прилагане и правоприлагане на Директива Seveso-II се е подобрило допълнително в повечето области, и по-специално промишлените оператори спазват в голяма степен изискванията относно докладите за безопасност и вътрешните аварийни планове. Въпреки това, както вече беше отбелязано за предходните отчетни периоди, в малък брой държави членки все още са необходими усилия в някои области. Това засяга по-специално разработването и проверката на външните аварийни планове, предоставянето на информация на обществеността и инспекциите. Независимо от това, въпреки че тези недостатъци може да са увеличили риска, няма доказателства, че това вече е довело до повишаване на дела на големите аварии в тези държави членки.

Въпреки увеличаването на броя на предприятията, обхванати от Директива Seveso-II, общият годишен брой на големите аварии се е стабилизирал на около 30 годишно, като са налице индикации за намаляване на тяхното въздействие.

Констатациите за предходния отчетен период бяха взети предвид от Комисията при преразглеждането на Директива Seveso-II, довело до приемането на Директива Seveso-III. Новата директива внася подобрения във връзка с правото на обществеността да бъде информирана по подходящ начин, като освен това някои разпоредби започват да се прилагат и за предприятията с нисък рисков потенциал. Тя включва подробни правила, гарантиращи провеждането на подходящи консултации с обществеността по отделни проекти, и въвежда по-строги разпоредби относно инспекциите. Поради това се очаква спазването на Директива Seveso-III да допринесе за постигане на необходимите подобрения, изтъкнати в настоящия доклад.

Комисията ще следи отблизо напредъка по тези въпроси и ще продължи да подпомага усилията на държавите членки за по-нататъшното подобряване на равнището им на ефективност чрез различни дейности в тяхна подкрепа и действия по правоприлагане, в зависимост от нуждите.

Комисията ще продължи също така да работи по опростяването на процеса на докладване, като по този начин ще намали административната тежест и в същото време ще подобри относимостта и качеството на извлечаните от докладите данни. За да се постигне това, системите за мониторинг ще бъдат преразгледани и с оглед на разработването на показатели за по-добро наблюдение на прилагането и за оценка на ефективността на Директива Seveso-III.